

Wjedźela po nowym lěcze.

Luf. 2, 33—40.

Josef pak a jeho macz džitwaschtaj so teho, sčtož wot njeho rěčane bě. A Simeon požohnowa jich a džešče k Marji, jeho maczeri: Glaj, tón budže postajeny k padu a k horjestaczu jich wjele we Israelu a k snamjenju, pschecziwo kotremuž so rěčecz budže (a budže so mjecz psches twoju duschu drěcz), so bnych wjele wutrobom pomnyhlenja sjawne byte. A profeczina běšče, Hana, Fanelowa dżowka, i Asarskeje schlachty, kiž bě habn wobstarna a bě w mandželstwje se swojim mužom byla bydom lět po swojim knježnistwje, a bě i wudowu na wóšomdžežacz a sčtyri lět; ta njepřichůdže nihdy wot templa a klužesche Bohu i poseženjom a i modlenojm w nozj a wodnjo. Ta žama pschistupi tež tam w tej žamej sčtundže, khwalesche sjawnje teho Knjesa a rěčesche wot njeho k wschitkim, kiž w Jerusaleme na to wumoženje ča-
kachu. A jako wonaj wschitko dokonjalaj běščaj po sakonju teho Knjesa, wrócziščaj so wonaj sažo do Galilejskeje k swojemu městu Nazarethu. Ale to džěczatko rosczesche a bě mózne w Duchu, polne mudrosče; a Boža huada běšče nad nim.
Samjeń.

W Jesuřowym mjenje žmy do noweho lěta sčstupili. Jesuř čže naž pschemodžicž psches wschitke dny tuteho lěta. Jeho mjeno nam rukuje sa Boži sčlit a Božu pomoz. Kač troschtowaze žłowa žu so tola rěčake wo Jesuřu, hižom jako běšče wón hiščeže džěczo, a jako wón hiščeže njebě narodženy. Dopomń so Gabrieloweje powjesče: „Teho mjenu dyrbiš Jesuř narjez; tón budže wulki a Ssyn teho najwyschsheho mjenowany.“ Spomń na khwalbu, i kotrejž Marja] posběhuje Knjesa, a na kherlusč, kotryž Zacha-